

Pan mgr inż. Janusz Zaleski

Główny Konserwator Przyrody

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Środowiska

Szanowny Panie Ministrze

Zdecydowałem się napisać do Pana list po zapoznaniu się z pismem z dnia 17 maja 2013 roku o L.Dz. DP-024-15/14399/13/A. St, **dotyczącego możliwości prawnych indywidualnych polowań na zające**. Treść tego pisma będąca interpretacją przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 roku w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz.U., Nr 61, poz.548 ze zm.), trochę mnie przeraziła. Przywołuje się w treści tej opinii przepis paragrafu 2 pkt 14a , 14b, 14c i 14d rozporządzenia, które to przepisy zawierają definicje: polowania indywidualnego i zbiorowego. **Przez polowanie indywidualne - rozumie się zatem polowanie wykonywane przez jednego myśliwego działającego niezależnie od innych myśliwych znajdujących się w tym samym obwodzie łowieckim oraz polowanie na drapieźniki przy stogach i norach, wykonywane przez więcej niż jednego myśliwego z udziałem podkładacza z psem, oraz polowanie na ptactwo, w którym współpracuje ze sobą nie więcej niż trzech myśliwych korzystających z psa.** Natomiast przepis paragrafu 2 pkt 14b definiuje polowanie przy stogach – przez które rozumie się polowanie na drapieźniki z udziałem psów, na którym to polowaniu myśliwi zajmują stanowiska przy stogach i oddają strzały wyłącznie do zwierzyny odchodzącej od stogów. Przepis paragrafu 2 pkt 14c definiuje pojęcie polowania zbiorowego, przez, które - rozumie się polowanie wykonywane z udziałem co najmniej dwóch współdziałających ze sobą myśliwych albo myśliwego i naganiacza, zorganizowane przez dzierżawcę albo zarządcę obwodu łowieckiego, prowadzone przez prowadzącego polowanie; **polowaniem zbiorowym nie jest poszukiwanie postrzałka, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 3.** Rozporządzenie w sprawie warunków wykonywania polowania i znakowania tusz także w przepisie paragrafu 2 pkt 14 d definiuje pojęcie polowania zbiorowego z ambon, przez które rozumie się polowanie zbiorowe, na którym myśliwi zajmują stanowiska wyłącznie na ambonach umożliwiających oddanie strzału z wysokości co najmniej 2 m (odległość od powierzchni gruntu do podłogi w ambonie) i na którym to polowaniu, każde pędzenie rozpoczyna się i kończy o czasie wyznaczonym przez prowadzącego. Rozporządzenie zawiera jeszcze jeden rodzaj polowania zbiorowego na zające, o którym jest mowa w paragrafie 35. **Przepis ten określa warunki takiego polowania stwierdzając, że może się ono odbyć, gdy będzie w nim uczestniczyć co najmniej sześciu myśliwych oraz pędzenia będą odbywać się będą bez udziału psów, na flankach nie może być więcej niż dwóch myśliwych oraz myśliwi są rozstawieni na linii wzdłuż jednego z boków miotu i na flankach, a naganka jest rozstawiona naprzeciwko linii**

myśliwych. Przywoływane definicje zawarte w przepisie paragrafu 2 cytowanego rozporządzenia definiują pojęcie polowania indywidualnego i zbiorowego. Przywoływany przepis zawiera na potrzeby przedmiotowego rozporządzenia również inne definicje. Zatem nie oznacza to wcale, że w treści rozporządzenia nie znajdziemy innych definicji, co jest zgodne z zasadami techniki prawodawczej, np. przepis paragrafu 35 cyt. rozporządzenia zawiera definicję polowania na zające i stanowi, że to polowanie odbywa się przy udziale co najmniej sześciu myśliwych. Ponadto Minister Środowiska określił, aby to polowanie mogło się odbyć, muszą być spełnione jeszcze i uwzględnione dodatkowe następujące warunki, a mianowicie: pędzenie odbywa się bez udziału psów; myśliwi są rozstawieni na linii wzdłuż jednego z boków miotu i na flankach, a naganka jest rozstawiona naprzeciwko tej linii oraz na flance nie może znajdować się więcej niż dwóch myśliwych. Przepis paragrafu 6 ust.1 pkt 6 przywoływanego rozporządzenia stanowi ponadto, że nie strzela się do zające pozostających w bezruchu. Jest to również warunek wskazujący jak ma się zachować uczestnik polowania zbiorowego na zające gdy ma przed sobą zająca, który pozostaje w bezruchu, a zatem nie może do tego zająca strzelić. Wymienione przepisy w odniesieniu do pozostałych przepisów rozporządzenia dotyczących warunków wykonywania polowania zawierają obostrzenia dla uprawnionych osób do polowań, chcących polować na zające. Są to zatem warunki szczególne określone w paragrafie 35 i 6 ust.1 pkt 6 rozporządzenia przy organizacji polowań zbiorowych na zające. Oznacza to, że obok przepisów regulujących problematykę polowań zbiorowych na zające uczestnicy tych polowań mają obowiązek przestrzegać również pozostałych norm prawnych regulujących warunki wykonywania polowań zbiorowych, o których mowa w rozdziale piątym przedmiotowego rozporządzenia (par. 25 do par.42), a zatem np. bezpieczeństwa na polowaniu, informowania organów władzy publicznej o organizowanym polowaniu, rozpoczęcia i zakończenia polowania, zakończenia pędzenia, ruszania naganki, strzelania na odległość do 30 metrów do zająca, nie strzelania po linii, na której stoją myśliwi, nie chodzenia po linii, na której stoją myśliwi itp. Przepis wspomnianego zatem paragrafu 35 rozporządzenia zawiera definicję polowania zbiorowego na zające. Nadto określa szczególnie warunki nałożone przez Ministra Środowiska na uczestników polowań zbiorowych na zające. W przywoływanym piśmie Departament Prawny Ministerstwa Środowiska przedstawia interpretację przepisów przedmiotowego rozporządzenia dopuszczające polowanie na zające w ramach polowań indywidualnych, oczywiście zastrzegając się, że jest to opinia Departamentu, która w mojej ocenie mimo tego zastrzeżenia, może wywołać szereg skutków negatywnych w postaci naruszeń przepisów ustawy Prawo łowieckie i przywoływanego rozporządzenia zakazującego w sposób czytelny pozyskania zająca jako gatunku łownego w wyniku polowania indywidualnego". Stanowisko Departamentu Prawnego Ministerstwa Środowiska wręcz oznacza, że Departament Prawny dopuszcza polowanie indywidualne na zające i optuje zasadzie „co nie jest prawem zakazane jest dozwolone”. Takich stanowisk prezentowanych przez służbę prawną nie można tolerować bowiem może to prowadzić do bezprawia w demokratycznym państwie prawnym. Wydaje mi się jednak, że był to wypadek przy pracy mogący się zdarzyć, ale wymagający niezwłocznego sprostowania. Odnosząc się zatem do powyższych argumentów jednoznacznie należy stwierdzić, że polowanie na zające może być wykonywane w ramach polowania zbiorowego w trybie paragrafu 35 i niedopuszczalna jest tu inna forma polowania. Przepis paragrafu 35 rozporządzenia jest przepisem *lex specialis* bowiem stwierdza aby polować na zające na polowaniu zbiorowym, należy spełnić jeszcze dodatkowe warunki w tym przepisie wymienione obok warunków prawnych regulujących organizację polowań zbiorowych. Ponadto wydaje mi się, że czas już dojrzał do tego aby podjąć prace legislacyjne nad ogłoszeniem moratorium o zakazie polowań na zające i kuropatwy i będzie to bardzo dobry odbiór społeczny tych rozstrzygnięć. Także należałoby rozważyć podjęcie prac nad programem ratowania kuropatwy i zająca bowiem pomysły przedstawiane przez PZŁ w tym zakresie są w mojej ocenie mało skuteczne.

Z poważaniem

Dr Roman Stec

